



Euroopa
Komisjon



Nr 62 August 2013

EUROOPA KALANDUS JA AKVAKULTUUR

- ✂ **Ühise kalanduspoliitika reform: jätkusuutlik tulevik**
 - ✂ Mereandide mess Seafood Expo
 - ✂ Euroopa merepäev
- ✂ Atlandi piirkonna strateegia tegevuskava: merekeskkonna kaitse ja töökohtade loomine
- ✂ Mereenergeetika: Euroopa suur potentsiaal

Konverentsid ja koosolekud

2013 ICESi iga-aastane teaduskonverents, Reykjavik (Island), 23.–27. september 2013

Veebisait: www.ices.dk
E-post: ASCinfo@ices.dk
Tel: +45 33 38 67 00

Seafood Barcelona 2013, Barcelona (Hispaania), 15.–17. oktoober 2013

Veebisait: www.seafoodbarcelona.com
E-post: info@seafoodbarcelona.com
Tel: +1 207 842-5400

ICCAT – Komisjoni korraline koosolek, Kaplinn (Lõuna-Aafrika), 18.–25. november 2013

Veebisait: www.iccat.int
E-post: info@iccat.int
Tel: +34 91 4165600

Euroopa institutsioonide töö ajakava

Euroopa Parlamendi kalanduskomisjon

Veebisait: www.europarl.europa.eu
E-post: ip-PECH@europarl.europa.eu
Tel: + 32 2 284 49 09, Brüssel (Belgia)
või + 33 3 88 17 67 69, Strasbourg (Prantsusmaa)

- 5. september 2013, Brüssel (Belgia)
- 18. september 2013, Brüssel (Belgia)
- 3. oktoober 2013, Brüssel (Belgia)
- 14. oktoober 2013, Brüssel (Belgia)
- 17. oktoober 2013, Brüssel (Belgia)
- 27.–28. november 2013, Brüssel (Belgia)
- 16.–17. detsember 2013, Brüssel (Belgia)

Euroopa Liidu põllumajanduse ja kalanduse nõukogu

Veebisait: www.consilium.europa.eu

- 23. september 2013, Brüssel (Belgia)
- 17.–18. oktoober 2013, Luxembourg (Luksemburg)
- 18.–19. november 2013, Brüssel (Belgia)
- 16.–17. detsember 2013, Brüssel (Belgia)

2 K A L E N D E R

3 J U H T K I R I

Ühise kalanduspoliitika reform: teedrajav kokkulepe

4-7 U U D I S E D

Ühise kalanduspoliitika reform: kalavarude ja kalurite jätkusuutlik tulevik

8-9 Ü R I T U S E D

Mereandide mess Seafood Expo edendab Euroopa innovatsiooni

Euroopa merepäev: ühenduvus, jätkusuutlik mereturism ja rannikualade majandamine

10-11 U U D I S E D

Atlandi piirkonna strateegilise tegevuskava eesmärk on kaitsta merekeskkonda ja luua uusi töökohti

Mereenergeetikal on Euroopa vähese CO₂-heitega tuleviku seisukohast suur potentsiaal

12 L Ü H I U U D I S E D

Meie lugejatele

Saatke meile oma arvamused ja ettepanekud järgmisel aadressil:
European Commission – Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries – Information, communication, inter-institutional relations, evaluation and programming Unit – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels, või faksi teel numbril (+32) 2 297 95 64.
Juurde kirjutage märgusõna *Euroopa kalandus ja akvakultuur*.
E-post: fisheries-magazine@ec.europa.eu

- Euroopa Komisjoni merenduse ja kalanduse voliniku Maria Damanaki veebileht > http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/damanaki/index_en.htm
- Rakendus: Euroopa mereatlas > http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/atlas/index_et.htm
- Kalanduse valdkonna veebileht > http://ec.europa.eu/fisheries/index_et.htm
- Merenduse veebilehe aadress > http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/index_et.htm
- Uus e-uudiskiri > http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/index_et.htm

Euroopa kalandus ja akvakultuur on ajakiri, mida annab välja Euroopa Komisjoni merendus- ja kalandusajade peadirektoraat. Ajakiri saadetakse tasuta tellimisavalduse esitajatele (vt tellimislehte lk 12). *Euroopa kalandus ja akvakultuur* ilmub viis korda aastas ning see avaldatakse ka merendus- ja kalandusajade PD koduleheküljel (http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/magazine/index_et.htm).

Vastutav väljaandja: Euroopa Komisjon, merendus- ja kalandusajade peadirektoraat, peadirektor.

Vastutust piirav tingimus: merendus- ja kalandusajade PD vastutab vaid väljaande avaldamise üldküsimuste eest ega ole mingil viisil heaks kiitnud või kinnitanud selles avaldatavaid seisukohti. Ajakirjas avaldatud arvamusi ei saa tõlgendada Euroopa Komisjoni merendus- ja kalandusajade PD ametliku seisukohana.

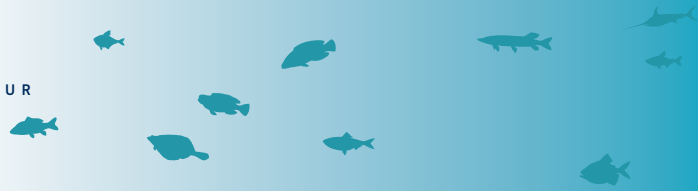
Komisjon ei vastuta väljaandes avaldatud andmete õigsuse eest.

Komisjon ega tema nimel tegutsevad isikud ei vastuta ajakirja kasutusviisi eest.

© Euroopa Liit, 2013

Väljaannet võib kopeerida vaid juhul, kui esitatakse viide allikmaterjalile.

Kaanefoto: © Euroopa Liit



Ühise kalanduspoliitika reform: teedrajav kokkulepe

Pärast kaks aastat kestnud pingelisi läbirääkimisi jõuti Euroopa Komisjoni 2011. aastal algatatud kalandusreformi paketi suhtes 2013. aasta mai kuus viimaks kokkuleppele. ELi institutsioonid saavutasid selge konsensuse ja kava jõustub 2014. aasta alguses.

Euroopa Komisjoni merenduse ja kalanduse voliniku Maria Damanaki hinnangul on see „*teedrajav kokkulepe, mis muudab radikaalselt meie kalandust*”.

Euroopa kalandust on ELi tasandil hallatud alates 1980. aastatest ning selles vallas on toimunud ka mitu reformi. Uued väljakutsed nõuavad aga tänapäevast lähenemist. Ülepüük ja saagi merre tagasi laskmine ei ole jätkusuutlik lahendus. Mereökosüsteemid on haprad ning rannikukogukonnad ja Euroopa kalatööstus on sattunud surve alla. Vajame jõulist tegevuskava, mis arvestaks säästva arengu kõigi, nii keskkonna-, majanduslike kui ka sotsiaalsete aspektidega.

Merebioloogid ja majandusteadlased on ühel meelel, et püügikogused peavad olema kooskõlas kalavarude pikaajalise tootlikkusega. See pole oluline mitte üksnes keskkonna, vaid ka majanduse seisukohast. Reformi äärmiselt oluline osa on kohustus tugineda kõigi juhtimisotsuste tegemisel teaduslikule tõendusmaterjalile, et saavutada ambitsioonika ajakava raames ekspluatatsiooni jätkusuutlik tase.

Saagi tagasiheitmisele lõpu tegemiseks on koostatud eraldi tegevuskava. See näeb kaluritele ette stiimuleid parema varustuse kasutamiseks ning soovimatut püüki vältida aitavate strateegiate ja uuenduslike tehnoloogiate kasutuselevõtmiseks, samuti oma tegevuse laiendamiseks meremajanduse uutesse valdkondadesse.

Kõikjal Euroopas saavad Euroopa kalanduse tuleviku üle otsustamisel suurema sõnaõiguse need, kelle teadmised on kõige põhjalikumad. Riiklikele asutustele langeb suurem haldusvastutus, kalandustööstuse esindajad hakkavad mängima senisest veelgi olulisemat rolli ning tarbijad saavad põhjalikumat teavet ostetava kala kohta.

Ühise kalanduspoliitika reform ei too kaasa sugugi mitte pelgalt kosmeetilisi muudatusi, vaid muudab põhjalikult kogu senist süsteemi. Paljude omavahel seotud meetmete ja kaugemasse tulevikku suunatud ideede kaudu suunab see Euroopat säästliku kalanduse poole ja aitab Euroopa rannikualade majandust elavdada.

Toimetus



© Shutterstock



Ühise kalanduspoliitika reform: kalavarude ja kalurite jätkusuutlik tulevik

Euroopa Komisjoni merenduse ja kalanduse volinik Maria Damanaki on seadnud prioriteediks ülepüügi probleemi vastu võitlemise, öeldes: „Praegu sillutame teed kalurite ja kalanduse tuleviku kindlustamiseks. Selleks viime kalastamise uuesti jätkusuutlikule tasemele, võttes püügivõimaluste määramisel aluseks teaduslikud nõuanded ning lõpetades niisugused raiskavad tegevused nagu püütud saagi merre tagasi heitmine ja lossitud kala kõrvaldamine avaliku sektori raha eest.”

Ülepüügi probleemi lahendamine ning meie merede ja neist sõltuvate kogukondade stabiilse tuleviku tagamine on uuendatud ühise kalanduspoliitika põhieesmärgid. See tähendab, et püütakse panna alus stabiilsemale ja tulusamale tööstusele, mis kaitseks ühtlasi kalavarusid ja mereökosüsteeme.

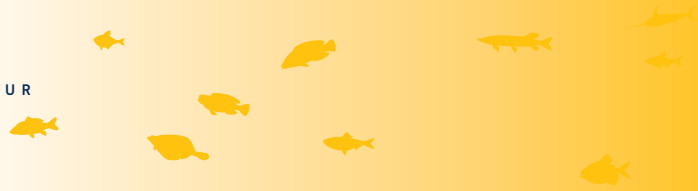
Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Parlamendi poliitiline ühise kalanduspoliitika reformi käsitlev kokkulepe tehti teatavaks 30. mail. See teadaanne tähistas 2009. aastal põhjalike avalike konsultatsioonidega alanud protsessi lõppu ning komisjoni ettepanekute vastuvõtmist 2011. aasta juulis. Volinik Maria Damanaki hinnangul on

kokkulepe „ajalooline samm kõigile kalandus- ja vesiviljelussektoris osalejatele. Muudame otsustavalt seda, kuidas me tulevikus kala püüdma hakkame”.

Milleks on vaja ühist kalanduspoliitikat reformida?

Ühine kalanduspoliitika on pidevalt arenev poliitikavaldkond, mis peab jätkuvalt kohanema poliitilise, majandusliku, kultuuri- ja merekeskkonna muutustega. Uue reformiga püütakse leida vastuseid tänapäeva kalatööstuse ees seisvatele lahendamata küsimustele ja väljakutsetele, nagu näiteks püügikoguste vähenemine, üha kasvavad kulud ja ohustatud merekeskkond. Sellega võetakse merenduses kasutusele terviklikum lähenemisviis, mis üritab luua majanduslikult, keskkonnaalasel ja sotsiaalselt stabiilsemat majandussektorit, mis sõltuks vähem rahalistest toetustest.

Tööstusharu peamisi väljakutseid lahendatakse lähtuvalt usaldusväärsetest teaduslikest andmetest ressursside kohta ning väljatöötatud lahendusi rakendatakse pikaajalise strateegia raames. Reform on ambitsioonikas, kuid üldise konsensuse kohaselt ollakse



veendunud, et on viimane aeg tegutseda; panused on kõrged ja see eeldab tõhusat reageerimist igal rindel.

Saagi tagasiheitmine keelatakse lossimiskohustuse ja selektiivsema püügi nõuete abil. Uus alt-üles-lähenemisviis juhtimises aitab liikmesriikidel ja piirkondlikel sidusrühmadel välja töötada keskkonna ja tööstusharu kohalikul olukorral põhinevaid meetmeid.

Sekkumismehhanismi asendamine uue instrumendiga, mis aitab tootjatel oma toodangut paremini hallata ja turustada, hõlbustab üleminekut turupõhisemale poliitikale.

Ka tarbijaid kaasatakse rohkem ning nad saavad enam teavet toidutarneahela kohta, mis võimaldab kaluritel omakorda saada paremaid turuhindu.

Uue ühise kalanduspoliitika aluseks olevad põhimõtted laienevad ka ELi kõigile välismaistele kalanduspartneritele, olles samas täielikult kooskõlas rahvusvaheliste õigusaktide ja kokkulepetega. Tänu sellele saab reformitud ühisest kalanduspoliitikast säästva kalanduse ja vesiviljeluse rahvusvaheline standard.

Muudatused tehakse kodanike huvides ja need leiavad aset ajal, mil Euroopa neid kõige rohkem vajab. Reformi elluviimisega näitab Euroopa kogu maailmale, et rahvusvahelises kalanduses on sündinud uus, terviklik lähenemisviis.

Kalavarude säästlik haldamine: maksimaalne jätkusuutlik saagikus

Kaalukate tõendite ja kalanduse valdkonnas levinud laialdase konsensuse alusel on EL seadnud sihiks viia kalapüük jätkusuutlikkuse eesmärkidele vastavale tasemele. Selle tegemata jätmisel oleksid tõsised tagajärjed kalatööstusele, keskkonnale ja kogu toidutarneahelale.

Just selles kontekstis on maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ja elujõuliste kalavarude saavutamine uuendatud ühise kalanduspoliitika juhtpõhimõtted. Kalandust tuleb teaduslike nõuannete põhjal kohandada, et püük õnnestuks viia sellisele tasemele, kus maksimaalne saagikus püsib jätkusuutlikkuse piirides. Sellega on juba algust tehtud ning tõendamist on leidnud ka taolise lähenemisviisi suurem investeringutasuvus ja kõrgemad kasumimarginaalid. Veel üks ühise kalanduspoliitika reformi tugisambaid on selektiivsemad kalapüügistrateegiad ja -tehnikad, mille eesmärk on viia miinimumini soovimatu saagi (väiksema ja madalama väärtusega kala) tagasiheitmine. Kütust tarbitakse vähem, kuna suurema kala püüd-misel kulub püügile vähem aega, ning selle tulemusel saab tarbijatele pakkuda laialdasemat ja tervislikumat kalasaaduste valikut.

Poliitikud, majandajad ja sidusrühmade esindajad on jõudnud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kohaldamises kindlale kokkuleppele – samas põhimõttes on kokku lepitud ka ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) raames. Ühise kalanduspoliitika uus alusmäärus sätestab, et kalavarude ekspluateerimine tuleb jätkusuutlikule tasemele viia võimaluse korral aastaks 2015 ja hiljemalt aastaks 2020. Selline ajakava on kooskõlas rahvusvahelisel ja liidu tasemel võetud kohustustega, sealhulgas Johannesburgi säästva arengu

deklaratsiooniga (2002) ning merestrateegia raamdirektiiviga, mille eesmärk on saavutada meie merede hea keskkonnaseisund.

Kalavarude haldamise eesmärgid on saavutatud vaid osaliselt, mis rõhutab veelgi seda, kui oluline on võimalikult kiiresti saavutada kalavarude majandamisel maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Uuendatud ühise kalanduspoliitika raames rakendatakse tõhusat maksimaalse jätkusuutliku saagikuse strateegiat, kasutades näiteks selliseid vahendeid nagu lubatud kogupüük (*Total Allowable Catches*, TAC), kvoodid ja püügipiirkondade mitmeaastased majandamiskavad. See on ühe kalavaru majandamiskavadega võrreldes suur samm edasi ning hõlmab suuremat hulka kalavarusid eesmärgiga tagada jätkusuutlikum majandamine. Kalureid on kavas koolitada ning pakkuda neile stiimuleid selektiivsemate püügimeetodite kasutusele võtmiseks. Samuti on jõutud kokkuleppele, mille kohaselt selgitatakse välja keskkonna seisukohast haavatavamad piirkonnad, kus kalapüüki võib piirata või selle keelata.

Saagi tagasiheitmise järkjärguline kaotamine

Saagi tagasiheitmine – soovimatu püügi vette tagasi laskmise kahjulik tava – moodustab hinnanguliselt 23% kogupüügist, ehkki mõne kalavaru puhul on see näitaja tunduvalt kõrgem. Kõnealune tava kaotatakse järk-järgult aastatel 2015–2019, asudes rakendama lossimiskohustust kõigi püügipiirkondade määrast või lossitavate kalade alamhõõdust allapoole jäävate liikide suhtes. Kaluritel on kohustus lossida kõik kaubanduslikud liigid, mida nad püüavad. Selle hõlbustamiseks võetakse kasutusele rida paindlikkust soodustavaid instrumente, nagu näiteks liikmesriikidele antav õigus viia kvoodid vastavusse püügiprognosidega, kvote vahetada, piiratud koguses kvote eri majandusaastate vahel üle kanda ning rakendada vajadusel piiratud *de minimis* erandeid.

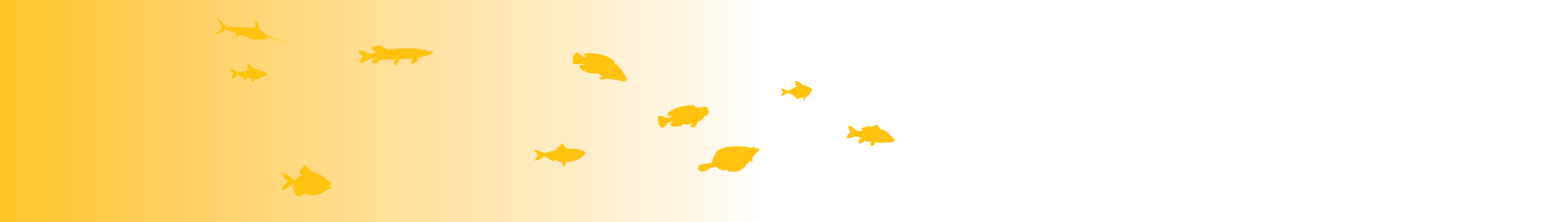
Saagi tagasiheite keelustamine võimaldab saada usaldusväärsemaid andmeid kalavarude kohta, toetab kalavarude paremat majandamist ja parandab ressursitõhusust. Ennekõike peab see innustama kalureid vältima soovimatut kalapüüki, rakendades uue ühise kalanduspoliitika raames kasutusele võetavaid tehnilisi lahendusi.

Sidusrühmad ja liikmesriigid peavad iga püügipiirkonna või kalavaru kohta välja töötama individuaalsed tagasiheiteavad ning komisjon pakub kaluritele rahalist ja praktilist toetust, et innustada neid rakendada oma alustel tehnilisi uuendusi ja osalema pilootprojektides.

Samuti on kavas eraldada vahendeid eeskirjade järgimist käsitlevat aruandlust tõhustavate töövahendite ja tehnoloogia täiustamiseks ning kalapüügiga seotud dokumentatsiooni parendamiseks. Teisest küljest loovad tootjaorganisatsioonide kvaliteedikontrolli ja turundusega seotud algatused ning tarbijatele suunatud vähemtuntud kalaliike tutvustavad turunduskampaaniad uusi võimalusi ja tõstavad tarbijate teadlikkust söödavatest meresaadustest.

Kohalikud teadmised paremate otsuste tegemiseks

EL mõnab, et merest sõltuvad piirkonnad ja kogukonnad võivad kohalikul tasandil vajada erimeetmeid. See, mis sobib väikesemahulise laevastikuga pisikestele rannikuküladele, ei pruugi vastata



suurte kalapüügijettevõtete vajadustele. Mõni haldusmeede võib sobida ühte merepiirkonda, kuid ei pruugi mujal olla sama tõhus. Uuenenud ühise kalanduspoliitika reformi raames saab rakendus- kava koostamise ja kalavarude majandamise viia liikmesriikide vastutusalasse. Liidu tasandil kokku lepitud tegevuskavade ja muude kalavarude säilitamise meetmete raames võivad liikmesriigid välja töötada soovitusi selle kohta, kuidas olemasolevaid instrumente tegevuskava eesmärkide saavutamiseks kõige tõhusamalt kasutada. Protsessi käigus peavad liikmesriigid tegema sidusrühmadega tihedat koostööd. See toetab ka nõuandekomisjonide, kalatööstuse ja teiste sidusrühmade esindajate kaasatust ja autonoomiat ning annab komisjonile väärtuslikku teavet kohalikul tasandil saavutatud edusammude kohta. Lisaks toetab regionaliseerimine praegust

integreeritud merenduspoliitikat, intensiivistades liikmesriikide vahelist koostööd ning julgustades jagama teadmisi ja andmeid.

Ka püügivõimsused võetakse põhjalikult luubi alla. Iga liikmesriigi aluste arv ja suurus peab olema tasakaalus eksploateeritavate kalavarudega. Igal aastal tuleb hakata esitama aruandeid ning kui liikmesriik teatab kalalaevastiku mõne osa ülemäärasest püügivõimsusest, siis tuleb koostada selle vähendamise kava, vastasel korral võib riik ELi rahastamisest ilma jääda.

ELi kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse kaudu pakub komisjon kõigile sidusrühmadele praktilist toetust kalandus- ja vesiviljelustoodetega seotud majandus- ja turuinfo kättesaadavuse parandamiseks.

Vesiviljelus ja ühise kalanduspoliitika reform

ELi vesiviljelustööstuse elavdamine on üks uuenenud ühise kalanduspoliitika põhielemente. Selles pole midagi üllatavat, kuna kasvatatud mereande on hakatud laialdaselt tunnustama kui meie tuleviku toidutarneahela olulist osa. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni hinnangul pärineb umbes pool kogu maailmas tarbitavast kalast vesiviljeluse sektorist. ELis moodustavad imporditud mereannid 65% tarbimisest ning mereannitoodangu ja nõudluse vahe aina kasvab. Kalapüügi jätkusuutlik toodang on piiratud ja lõnga peab täitma Euroopa vesiviljeluse sektor.

Ehkki Euroopa vesiviljelus on tehnilise oskusteabe ja keskkonnanormide täitmise poolest esirinnas, on selle kasv pidurdunud. Uuenenud ühise kalanduspoliitika eesmärk on seda suundumust muuta ja tööstusharu märkimisväärset potentsiaali täiel määral ära kasutada. ELi vesiviljeluse valdkonnas on ühe peamise investeeringuid ja arengut takistava tegurina esile tõstetud bürokraatiat. Ettevõtluse ja erainvesteeringute

stimuleerimiseks vähendatakse tegevusloa saamist tõkestavate administratiivsete takistusi, ilma et see kahjustaks ELi õiguses ette nähtud kõrgetasemelist tarbija- ja keskkonnanõuet. Samas aitab rannaalade ja vesikondade planeeringute koostamine tagada vesiviljelustootjatele piisava juurdepääsu nende tegevuseks vajalikule ruumile ja veele, viies samas määramise selle mõju keskkonnale ja sellega seotud sektoritele, nagu näiteks turismimajandusele.

Samuti on kavas tegeleda tarbijate suhtumisega vesiviljelusest pärit mereandidesse. Kui tarbijatele on tagatud kergesti kättesaadav asjakohane teave, on nad sageli nõus kvaliteetsete ja säästlike toodete eest rohkem maksma. Märgistus- ja teavituskampaaniad annavad tarbijatele infot ELi kasvatatud kala suhtes kehtivate nõuete kohta. See aitab tõsta vesiviljeluse konkurentsivõimet ja julgustab tegutsema nišiturgudel, nagu näiteks mahepõllumajanduslik vesiviljelustootmine.

Tootmise parem planeerimine, tarbijate parem teavitamine

Ühise turukorralduse läbivaatamine annab ELi kalandus- ja vesiviljelustootjate organisatsioonidele võimaluse mängida aktiivsemat rolli kollektiivses juhtimises ning oma liikmete tegevuse järelevalves ja reguleerimises.

Lisaks suurendab stabiilsust tõsiasia, et tootjad saavad aktiivsemalt osaleda tootmise ja turustamise korraldamisel, värske lähenemine kommunikatsioonile aga kaasab tarbijaid ning tagab nende parema informeerituse. Uued kohustuslikud märgistusnõuded tagavad, et tarbija saab müügikohas teavet müügiks välja pandud kala ja mereandide päritolu ja tootmisviisi kohta, mis toetab omakorda säästvat kalandust.

Säästlik kalandus ülemaailmsel tasandil

Uuendatud ühisel kalanduspoliitikal on ka rahvusvaheline mõõde, mis ulatub ELi piiridest kaugemale. Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) andmetel puudutab ülepuuk tervelt 30% maailma kalavarudest. Maailma suurima kalasaaduste importijana peab EL välismaal käituma samamoodi nagu kodus. Seetõttu loob Euroopa Komisjon liitlasi tähtsamate partneritega, kes toetaksid Euroopa püüdlusi võitluses ebaseadusliku kalapüügi vastu ning liigse püügivõimsuse vähendamise eest kõikjal maailmas. Kehtivate lepete asemel sõlmitakse säästliku kalanduse alased partnerluslepped (Sustainable Fisheries Partnership agreements, SFPA). Uute lepetega nähakse ette, et välismaiste kalavarude eksploateerimine peab tuginema usaldusväärsete teaduslike uuringute käigus saadud andmetele ning et püüda tohib üksnes kalavarusid, mida partnerriik ei suuda või ei taha ise eksploateerida.



Edasised sammud

Uuendatud kalanduspoliitika keskmeks on jätkusuutlikkus. Uue ühise kalanduspoliitika eesmärk on luua võimalused kalavarude ja kalatööstuse parema tuleviku ehitamiseks. See viib kalapüügi taas jätkusuutlikele alustele, teeb lõpu kahjulikele kalapüügivadele ning avaldab toidutarneahelale, töökohtade loomisele ja paljudele muudele valdkondadele pikaajalist kasulikku mõju nii Euroopas kui ka väljaspool.

Euroopa Parlament ja kalandusministrite nõukogu võtavad uuendatud ühise kalanduspoliitika eeldatavasti vastu 2013. aasta sügisel ning see jõustub 2014. aasta alguses. Et see ka tegelikult toimiks, peavad panustama kõik, mitte ainult kalandussektor. Kalandus on meie ühine mure, kui tahame ka tulevikus jätkusuutlike ressursside baasil tarbida tervislikke kalasaadusi.



Mereandide mess Seafood Expo edendab Euroopa innovatsiooni

Aprillis kogunes Brüsselisse rohkem kui 25 800 ostjat, müüjat ja tootmisharu esindajat, et osaleda maailma suurimal ja prestiižsemal mereandide messil – Euroopa 21. mereandide messil ning Euroopa 15. mereandide tootmistehnoloogia messil. Osalejad löid rahvusvahelist kliendibaasi kasutades kontakte, tutvustasid oma tooteid, tegid suuremahulisi ostuotsuseid ning said teavet valdkonna viimaste uuenduste kohta.

Juba 19. aastat järjest oli Euroopa Komisjonil oma messiboks, et vastata külaliste küsimustele ja jagada infot oma töö kohta merenduse ja kalanduse valdkonnas. Komisjon tutvustas uue põlvkonna jätkusuutliku kalanduse partnerlusleppeid ja andis ülevaate oma tegevusest kahepoolmeliste molluskite ja kalandustoodete ohutuse tagamisel.

Ürituse tipphetkeks oli Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse (EUMOFA) ametlik avamine ELi merenduse ja kalanduse voliniku Maria Damanaki poolt.

Ühe klahvivajutusega saab sellest mitmekeelsest veebipõhisest andmebaasist põhjalikku ning ajakohast infot esmamüügi, hulgamüügi, impordi, ekspordi ja tarbimise kohta kõikjal Euroopas (hinnad, väärtus ja maht). See uus veebitööriist parandab turu stabiilsust ja läbipaistvust kõigi sidusrühmade jaoks alates tootjatest kuni jaemüüjateni.

Andmebaasi eesmärk (andmed tulevad peamiselt Euroopa institutsioonidelt ja liikmesriikide avalikelt asutustelt) on aidata kalandussektoril tõhusamalt ja paremate hindadega kalastada ja oma tooteid

müüa, sihiga muuta mahu kriteeriumi kui majandusliku edukuse eeltingimuse teisejärguliseks. Tehes kalastamise ja turustamise osas teadlikumaid otsuseid, saavad kõik osapooled keskenduda pigem väärtuse, mitte tootmismahtude suurendamisele ning samal ajal ülepüüki vältides oma kasumit suurendada.

Volinik Damanaki andis auhinnatseremoonial kätte auhinnad Olivier Roellingeri jätkusuutliku mereandide gastronoomiakonkursi võitjatele. Auhind ja selle võitjad sümboliseerivad just niisugust laadi uuendussuundumust ja mitmekesistamist, mida komisjon oluliseks peab. Volinik Damanaki viitas auhinnale kui liidule kõigi nende vahel, kelle töö on seotud kaladega „*tagamaks, et see, mida me sööme, on pärit jätkusuutlikust kalandusest*”.

Volinik osales ka ühel üritusel koos Norra kalanduse ja rannikuküsimuste ministri Lisbeth Berg-Hanseniga, mille käigus rühm algkooliõpilasi ja tuntud kohalik meisterkokk valmistasid koos mereandidest toidu ning arutlesid kala tervislikkuse üle.

Järgmine mereandide mess toimub Brüsselis 6.–8. mail 2014.

EUMOFA

Nädalahinnad

Põhilised värsked tooted ja müügikoht

Tendentsid kuu lõikes

Maht ja väärtus kalaliigiti ja müügikoht

Andmed aastate lõikes

Konsolideeritud andmed kalaliigi ja liikmesriikide kaupa

Hinnastruktuur

Metoodika hindade kujunemise mõistmiseks kogu tarneahela ulatuses



E U M O F A

European Market Observatory for Fisheries and Aquaculture Products

<http://ec.europa.eu/fisheries/market-observatory>

„Kui soovite teada turu suundumusi ning turgu mõjutavaid tegureid loodusest püütud või vesiviljelusest pärit toodete kohta, siis turu seirekeskus on just teie jaoks,” ütles volinik Damanaki. „Selle kaasaegse tööriistaga toetame turuosalisi täpse, reaajas edastatava turuinformatsiooni pakkumise kaudu.”

Euroopa merepäev: ühenduvus, jätkusuutlik mereturism ja rannikualade majandamine

Sel aastal võõrustas Valletta linn Maltal Euroopa juhtival merendusala- sel üritusel umbes 850 sidusrühmade esindajat, sealhulgas liikmesrii- kide ministreid, era- ja avaliku sektori esindajaid ning Euroopa Komisjoni ametnikke. Et erilist tähelepanu osutati Vahemere vesikonnale, oli Malta saarestik iseäranis sobiv paik arutlemaks selle üle, kuidas olulist rolli mängivad ookeanid ja mered Euroopa ja naaberriikide kodanike jaoks.

Euroopa tähistab merepäeva iga aasta 20. mail. Päeva tippsündmuseks on kõrgetasemeline konverents, kuhu saabuvad saadikud ja eksperdid kõikjal Euroopast ning kaugemaltki. Sel aastal olid vaatluse all kaugemad perspektiivid, kuna kõnelejad keskendusid sektoris peituvatele või- malustele, praktilistele väljunditele ning parimate tavade jagamisele.

Kuuendat korda tähistatava Euroopa merepäeva esimene täispäev oli „poliitikapäev”, mille käigus pidasid osalejad arutelu ELi sinise majanduskasvu tegevuskava üle. Volinik Maria Damanaki pakkus välja, et Euroopa turism hõlmaks tulevikus aastaringseid pakkumisi nagu golfi- reiseid Marbellasse ning turistide meelitamine kiiresti kasvava majandus- tega riikidest (Brasiilia, Venemaa, India ja Hiina), mille puhul on Aadria mere kuurortidel juba kogemus olemas. Hooajalisus oli üks peamistest teemadest, mida volinik esile tõstis, märkides, et kui 60% ELi puhkaja- test eelistab rannikualasid, siis seitse kümnest reisist Euroopa ranniku- piirkondadesse leiab aset vahemikus juunist septembrini.

Esimene plenaaristung, mida juhatas peadirektor Lowri Evans, kesken- dus investeeringutele jätkusuutlikku mere- ja rannikuturismi. L. Evans ärgitas kõiki osapooli leidma kasvuvõimalusi ning võtma ühendust vas- tavate piirkondade ja liikmesriikidega, et oleks võimalik kaasata elujõu- lisi „siniseid projekte” tulevaste rahastamisprioriteetide hulka. „*Eelmisel aastal aitas Euroopa merepäev kaasa sinise majanduskasvu mõiste väljaarendamisele. Sel aastal käsitletakse selle elluviimist,*” ütles L. Evans.

Teistel sessioonidel kõneldi ühenduvusest ning selle otsesest seosest komisjoni sinise majanduskasvu eesmärkidega. Euroopa merepäeval osalejad olid ühel meelel selles, et jätkusuutlike ja pikaajaliste töökoh- tade loomiseks ning kohaliku majanduse ergutamiseks on tarvis teha rohkem jõupingutusi saarte sidumisel rannikualadega. See seisukoht ei lähtu mitte ainult majanduslikest kaalutlustest; ajalooliselt on eurooplased alati kasutanud Vahemerd ja Atlandi ookeani lisaks trans- pordile ja kaubavahetusele ka kultuurivahetuse kanalitena.

Konverentsi teisel päeval teisel päeval korraldasid sidusrühmad 19 õpi- koda, kus osalesid ka komisjoni esindajad. Laialdase teemadevaliku hul- gas käsitleti alljärgnevaid küsimusi:



- seosed merenduspoliitika ja inimeste tervise ning heaolu vahel;
- Põhjameri saared kui jätkusuutliku innovatsiooni ja majandusarengu katalüsaatorid;
- turism ja bioloogiline mitmekesisus – mida toob pikem turismihooaeg kaasa rannikualade ja mere ökosüsteemidele?
- üha sagenevad naftareostused rannikupiirkondades ning parimad tavad nendega toimetulemiseks turismimajanduse seisukohalt;
- mereprahi eemaldamine neljas Euroopa piirkondlikus meres;
- piirkondlik koostöö avamere tuuleenergeetika vallas;
- mereseire piiride, meresõiduohutuse ja kalanduse kontrollimiseks ning maa seire Euroopa programmi Copernicuse roll, milles kombineeri- takse satelliidipildid kohalike allikate andmetega.

Kahepäevase konverentsiga samaaegselt oli meresektori sidusrühma- delt välja pandud ka umbes 15 näitust, mis lihtsustasid märkimisvää- ralt eksponentide ja konverentsil osalejate suhtlemist – see andis neile võimaluse jagada oma kogemusi ja parimaid tavasid ELi merendussek- tori erinevates valdkondades.

Järgmisel aastal on Euroopa merepäev 2014 võõrustajaks esimest korda üks Saksa sadamalinn – Bremen. Peateemaks on meretehnoloogia ja innovatsioon.

Atlandi piirkonna strateegilise tegevuskava eesmärk on kaitsta merekeskkonda ja luua uusi töökohti

Osana oma kohustusest säilitada ja edendada Atlandi ookeani merenduslaseid tegevusi võttis Euroopa Komisjon 13. mail 2013 ametlikult vastu Atlandi ookeani piirkonna strateegilise tegevuskava. Järgmise kümnendi jooksul toetab see kava koostööd ja sinist majanduskasvu ning aitab luua uusi töökohti, lisandväärtust ja parandab elukvaliteeti.

Sinine majanduskasv on strateegia „Euroopa 2020” võtmeelemendiks Euroopa majanduskriisist väljatoomisel nutika, kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu abil. Selle oluliseks osiseks on integreeritud merenduspoliitika (IMP), mille eesmärgiks on märkimisväärselt laiendada kõigi Euroopa vesikondade tegevust ja väljundit: Läänemeri, Põhjameri, Keldi mered, Biskaia laht / Iberia rannik, Vahemeri jt. Algselt Atlandi foorumis määratletud integreeritud merenduspoliitika keskmes on Atlandi ookeani piirkonna strateegia, mis seab piirkonna edendamisel esiplaanile konkreetsed tegevused ja projektid.

Atlandi foorumil osales esindajaid viiest ELi Atlandi ookeaniga piirduvast riigist (Hispaaniast, Portugalist, Prantsusmaalt, Iirimalt ja Ühendkuningriigist) ning Euroopa Parlamendist ja Euroopa Komisjonist. Euroopa Komisjoni regionaalarengu ja teadusuuringutega tegelevad osakonnad selgitasid, mida nemad oma piirangute ja tähtaegade raames pakkuda saaksid ning riiklikud ja kohalikud asutused määratlesid oma prioriteetid. Teadlased märkisid, et leidub paljulubavaid uurimissuundi alates laineenergiast kuni meresaadustel põhinevate ravimiteeni välja. Tootmisharude esindajad tegid kindlaks, mida hariduse, koolituse ja oskuste vallas veel tarvis oleks.

Tegevuskava välja töötades uuris Euroopa Komisjon ka Atlandi ookeani rannikualade ühisjooni ning otsis seoseid pika rannajoone piirkondades elavate kogukondade vahel ning püüdis kindlaks teha nende kasvupotentsiaali tulevikus.

Tegevuskaval on neli omavahel seotud prioriteeti:

- edendada ettevõtlust ja innovatsiooni;
- kaitsta, turvata ning tugevdada mere ja rannikualade keskkonda;
- parandada ligipääsetavust ja ühenduvust;
- luua sotsiaalselt kaasav ja jätkusuutlik regionaalarengu mudel.

Sinise majanduskasvu tegevuskava rõhuasetus on põhiliselt küll traditsioonilistel tegevusaladel nagu kalapüük, vesiviljelus, laevasõit ja turism, kuid tähelepanu pööratakse ka uutele valdkondadele nagu mineraalide kaevandamine, taastuvenergiaallikad ja biotehnoloogia. Sihtotstarbeliselt on vahendeid eraldatud järgmistele valdkondadele:

- haridus ja koolitus
- turism ja kultuur
- turvalisus ja ohutus
- ökosüsteemid
- kaevandamine

- biotehnoloogia
- taastuvenergiaallikad
- infrastruktuur.

Tegevuskava raames toetatakse selliseid valdkondi nagu vesiviljelus, mille toodang andis 2010. aastal 10% ELi kogutarbimisest. Kui seda näitajat saaks suurendada ühe protsendipunkti võrra, tekitaks see 3000–4000 uut töökohta. Samamoodi on Atlandi ookeani avamere taastuvenergia allikate (tuule-, laine-, loodete ja biomassienergia) kasutuselevõtuga võimalik luua tuhandeid uusi töökohti, rääkimata sellest, et tegevuskava vähendaks ELi riikide sõltuvust fossiilsetest kütustest ja tuumaenergeetikast.

Tegevuskavas on määratletud konkreetsed algatused, mis annavad lisaimpulsi Atlandi ookeani märkimisväärsete ressursside kasutamiseks.

Mõningaid neist algatustest saab ellu viia ELi teadustegevuse või territoriaalse koostöö instrumentide raames. Nende kaudu saavad piirkonnad või liikmesriigid ühise eesmärgi saavutamiseks vajalike võimaluste uurimise või rakendamise jõupingutusi jagada. Mõningate teiste algatuste puhul on liikmesriigid võimalik üksi tegutseda. Komisjon pakub abimehhanismi näol toetust neile, kes arvavad, et saavad anda oma panuse partnerite ja rahastuse leidmisel ELi programmide, siseriiklike ressurssidest, Euroopa Investeeringuspangast ja erasektorist.

Järgmised sammud

Nüüd, mil komisjon on tegevuskava ametlikult vastu võtnud, läheb see kinnitamiseks Euroopa Parlamenti ja nõukogusse. Aasta lõpuks peavad olema sõlmitud partnerluslepped liikmesriikidega, sealhulgas ka ELi fondide kasutamise osas. Euroopa ei ole ainus Põhja-Atlandi piirkonnaga piirnev manner. Et tegevuskavale rahvusvahelisemat mõõdet anda, kirjutasid Euroopa Komisjon, Kanada ja Ameerika Ühendriigid 24. mail Iirimaa Galways alla ühisavalduse Atlandi ookeani teadusuuringute alase koostöö kohta. See parandab meie arusaama Atlandi ookeani põhjaosa ookeani-atmosfääri süsteemist ning annab panuse Rahvusvahelise Süvamerepõhja Organisatsiooni töösse, mis on juba andnud loa uurida Kesk-Atlandi mäestiku metallide väävliühendite varusid.

Tegevuskavas arvestatakse Euroopa merepärandiga, ent tehakse plaane ka selle tulevikku silmas pidades. „Atlandi ookean mängib Euroopa ajaloo ja identiteedi seisukohalt olulist rolli,” ütles Euroopa merenduse ja kalanduse volinik Maria Damanaki. „Selle strateegia ja tegevuskava abil uuritakse Atlandi ookeani tohutut potentsiaali Euroopa jätkusuutlikku arengusse panustamisel tulevikus.”



Mereenergeetikal on Euroopa vähese CO₂-heitega tuleviku seisukohast suur potentsiaal

Euroopa Komisjon on võtnud oma ülesandeks toetada vähese CO₂-heitega energiaallikaid ja edendada säästvat majandust, julgustades samal ajal koostööd liikmesriikide ja muu maailma arvukate sidusrühmade vahel. Sellest tulenevalt hindab komisjon praegusel hetkel võimalusi mereenergeetika toetamiseks. Kõnealusel sektoril on suur kasvupotentsiaal, mida rõhutati 2012. aasta teatises sinise majanduskasvu kohta.

Komisjon tutvustas oma energiatarneid puudutava poliitika kolme põhieesmärgi: julgeolek, jätkusuutlikkus ja ELi konkurentsivõime globaalsel turul. Kiirelt kasvav ookeanienergia sektor võiks aidata ELil saavutada kasvuhooonegaaside vähendamise eesmärgi (20% võrra aastaks 2020 ning 80–95% võrra aastaks 2050).

Euroopa on selles uues tööstusvaldkonnas esirinnas. Erasektor on juba teinud mahukaid investeeringuid ning alates 1980. aastatest on Euroopa Liit panustanud märkimisväärsed vahendeid teadusuuringute rahastamiseks nimetatud taastuvenergia tehnoloogiate vallas. Enam kui 10 megavatiga (MW) on Euroopa ookeanienergia mahult üle kahe korra võimsam kui Hiina (4,2 MW), Kanada (0,25 MW) ja Lõuna-Korea (0,25 MW) vastavad näitajad kokku. See näitaja kasvab kiiresti – neli aastat tagasi oli see ainult 4 MW, kuid praegu on kas heakskiitu või ehitamist ootamas üle 20 MW mahus projekte. Euroopa Ookeanienergia Assotsiatsioon (EU-OEA), mis koondab selle sektori olulisi ettevõtteid, usub, et 100gigavattise võimsusega rajatiste ehitamine ja sellises mahus tootmine aastal 2050 on realistlik eesmärk.

Euroopa mereenergeetika sektoril on märkimisväärne potentsiaal luua uusi töökohti. Suutes selles valdkonnas esirinnas püsida ja säilitada oma juhtroll seadmete eksportija ja eksperdina rahvusvahelisel turul, on aastaks 2035 võimalik luua üle 20 000 otsest töökohta¹.

Taastuv „sinine” energia

Komisjon loodab teha koostööd mereenergeetika sektoriga ja teiste osapooltega nii rannikupiirkondade kui ka kaugemate alade majanduskasvu toetamiseks, töökohtade loomiseks ja meremajanduse paljude sünergiavõimaluste kasutamise lihtsustamiseks.

Meie merede ja ookeanide tohutut energiapotentsiaali saab kasutada mitmel moel ning paljude erinevate tehnoloogiate abil.

- **Looded:** tammisarnased rajatised, millega kogutakse lahtedest ja jõesuudmetest sisse- ja väljavoolava vee energiat. Niisugust elektri tootmisviisi on kõige parem kasutada piirkondades, kus on suur tõusu ja mõõna kõrguste vahe.

Veevoolu kasutavad tehnoloogiad on põhimõttelt ja disainilt sarnased tuuleenergia turbiinidega. Energiat saadakse voolavast veest, nii et kõige sobivam on paigaldada seadmed kiire vooluga kitsastesse kanalitesse.

- **Lained:** tuul paneb vee liikuma ja tekitab laineid. Veepinnale või merepõhja paigutatud seadmed püüavad jõu ja muudavad selle elektriks.
- **Ookeani soojusenergia muundamine (OTEC):** OTEC on protsess, mis kasutab elektri tootmiseks ookeani sügava külmema vee ja pinnalähedase soojema vee temperatuuride vahet.
- **Soolsusgradient:** vee osmoosil rajanev meetod, mis kasutab ära merevee ja magevee soola kontsentratsiooni vahet. Tootmiseks soodsad kohad on niisugused, kus piiratud suurusega alal on suur soolsusgradient, nagu näiteks Norra fjordides.

Suur potentsiaal, aga ka mitmeid tõkkeid

Komisjon mõnab, et edasilikumiseks on Euroopal vaja rohelisemat, nutikamat ja paremini ühendatud energiasüsteemi. Ookeanienergia võib nende eesmärkideni jõudmisele kaasa aidata – tegemist on puhta, stabiilse ja ennustatava käitumisega energiaallikaga, kuna see ei sõltu ebaregulaarsetest tuultest või päikesevalgusega perioodidest.

Selle uue sektori kasvu pidurdavad praegu aga mitmed tõkked. Tehnoloogia hind on endiselt kõrge ning seetõttu on tarvis enam teadus- ja arendustööd, et ookeanienergia saaks konkureerida teiste energiaallikatega. Uue tehnoloogiaga kaasas käiv loomulik risk ja projektide pikk tasuvusaeg raskendavad juurdepääsu rahastamisele. Muude väljakutsete hulgas võib mainida pikki ja keerukaid planeerimis- ja heakskiitmisprotseduure, ebapiisavat elektrivõrgu infrastruktuuri, tarneahela piiranguid ja puudujääke oskustes. Ookeanienergia kasutamise peab ka sobituma teiste mereruumi kasutusalaadega, nagu navigatsioon, merekeskkonna kaitse, vesiviljelus, turism ja pärandi kaitse.

Meie mered ja ookeanid on tohutu kasutamata energiaallikas. Nende arendamine võib täiendada Euroopa energiaallikate hulka, pakkudes hinnatavaid eeliseid, nagu suurem ennustatavus ja stabiilsus. Et ookeanist saaks püsiv energiaallikas aastakümneteks, mille abil luuakse tuhandeid uusi töökohti, peavad poliitikakujundajad ja sidusrühmad tegema koostööd, et leevendada kitsaskohti, mis praegu takistavad selle valdkonna edasist arendamist.

(1) Euroopa Ookeanienergia Assotsiatsioon (2013), Industry Vision Paper 2013

Ülepüügi lõpetamine: palju rõõmustavaid uudiseid, ent sama palju on veel teha

Kümnekond aastat ühiseid jõupingutusi eesmärgiga takistada kalavarude hävimist ning tagada jätkusuutlik saagikus Euroopa vetes on vilja kandmas.

Hea uudis

30. mail avaldatud Euroopa Komisjoni konsultatsioonidokument 2014. aasta püügivõimaluste kohta tõstis esile edusamme ülepüügi lõpetamise valdkonnas. Ohutu bioloogilise piirini jõudnud kalavarude hulk Atlandi ookeani kirdeosas ja lähimeredes on praegu kõrgeimal tasemel alates 1980. aastate algusest ning on aeglaselt kasvanud 12lt (29%) 2003. aastal 24ni (59%) 2013. aastal. Ülepüütud kalavarude osakaal nendes piirkondades langes 94%lt 2005. aastal 39%ni käesoleval aastal. Kui aastal 2005 püüti maksimaalsel jätkusuutliku saagikuse tasemel ainult kaht liiki kala, siis nüüdseks on see arv jõudnud 25ni. ELi merenduse ja kalanduse volinik Maria Damanaki ütleb: „Need arvud näitavad, et kalamajanduse vastutustundlik juhtimine on tõesti võimalik ja see töötab. Siiski ei tohi me loorberitele puhkama jääda ning peame tegema veel suuremaid jõupingutusi, et lõpetada ülepüük kokkulepitud tähtjaks.”

Meie teadmised kalavarude kohta muutuvad üha põhjalikumaks. Andmete kogumine ja ühilduvus on tänu Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) uuendustele mõõdnud kümnendi jooksul märgatavalt paranenud. Teadlased teavad nüüd 50% Atlandi ookeani kirdeosas ja lähimeredes elutsevate kalavarude seisundit ja saavad anda nõu 77 liigi püügivõimaluste kohta, mis on viimase kümnendi kõrgeim näitaja.

Ülepüügi vähendamise käib kaasas kasumi suurenemine. Peamiselt tänu kõrgematele turuhindadele kasvas kalastamise netokasum viimaste saadaolevate andmete kohaselt 41% võrra – 324 miljonilt eurolt 2010. aastal 457 miljoni euroni 2011. aastal. Kasv toimus vaatamata kõrgematele kütusehindadele, mis on kalalaevastiku käigushoidmise kulukamaks muutnud.



UUS E-UUDISKIRI: Merendus- ja kalandusajjade peadirektoraat (DG MARE) hakkas välja andma igakuist e-uudiskirja, mis annab lugejatele teavet Euroopa merenduse ja kalanduse uusimate arengusuundumuste, värskeimate uuringute, väljaannete ja videote ning eelseisvate ürituste kohta. Tellige endale tasuta e-uudiskiri veebilehelt http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/index_et.htm

Veidi halvem uudis

Vaatamata kõigile edusammudele ülepüügi vähendamisel püütakse mitmeid liike endiselt mittejätkusuutlikul tasemel: 88% Vahemere ja Musta mere kalaliikidest kannatavad ülepüügi all. Vajadusele tõhusama rahvusvahelise koostöö järele jätkusuutliku kalastamise vallas osutab selgelt Kirde-Atlandi makrelli juhtum. Eriarvamused Islandi, Fääri saarte, Norra ja ELi vahel on viinud konfliktini ühepoolset määratud kvootide üle, mis ületavad märgatavalt teaduslikel nõuannetel põhinevat lubatud kogupüüki (TAC). Selle tulemusena oli makrelli TAC aastal 2013 jälle 36% võrra kõrgem kui teadlaste poolt soovitatud tase.

Soovimatu püügi merre tagasi laskmine suurendab ülepüüki ja kiirendab kalavarude hävimist. Niisugune raiskav teguviis, mille puhul heidetakse kas surnud või surevad kalad merre tagasi, on sageli levinud siis, kui kalurid püüavad teiste liikide kvootidest kinni pidada ja oma püügi väärtust maksimeerida või kasutada väikese silmaga võrke eesmärgiga püüda väiksemaid, kuid väärtuslikke kalu. Tursa tagasi laskmise tase Põhjameres on kahanenud, kuid keskmiselt veerand püütud tursast heidetakse siiski merre tagasi. Mõnede liikide puhul on see määr veelgi suurem – atlandi merilesta puhul ligi 40% ja merlangi puhul 56%. Et jõuda püügi nullilähedase tagasi laskmiseni (mingil määral on kaaspüük vältimatu), hakkab EL alates 1. jaanuarist 2015 järk-järgult sisse viima saagi vette tagasi laskmise keeldu. Eeldatavasti kestab see periood neli aastat, mille käigus kalurid saavad järk-järgult uue süsteemiga kohaneda ja teha oma varustuses selektiivsuse parandamiseks vajalikke muudatusi.

Palju tööd on veel teha jäänud

Komisjon on praegu kohandamas oma lähenemist, et kooskõlas teadlaste soovitusetega fikseerida järgmise aasta püügikvoodid tagamaks jätkusuutlikku kalastamist maksimaalse jätkusuutliku saagikuse piires. Parima toimimisviisi väljaselgitamiseks konsulteerib komisjon eelnevalt tööstuse esindajate ja liikmesriikidega. Konsultatsioonid toimuvad ka Norra ja teiste mitte-ELi riikidega; rohkem kõnelusi on kavandatud käesoleva aasta teise poolde. Kvoodid määratakse detsembri lõpuks.

Tellimiskupong

Saatke see kupong postiga alljärgneval aadressil:

Commission européenne
DG Affaires maritimes et pêche
Unité «Information, communication,
relations inter-institutionnelles,
évaluation et planification»
Rue de la Loi, 200
B-1049 Bruxelles

või faksi teel numbril (+ 32) 2 297 95 64

E-post: fisheries-magazine@ec.europa.eu



Soovin saada tasuta ajakirja *Euroopa kalandus ja akvakultuur* (5 numbrit aastas) järgmises keeles:

BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	IT	LV
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	

Eksemplaride arv:

Perekonnanimi: Eesnimi:

Asutus/ametikoht:

Tänav: Nr.: Postkast:

Postiindeks: Linn: Riik:

Tel: Faks:



Ma soovin olla kursis Euroopa Komisjoni tegevusega ühise kalanduspoliitika ja lõimitud merenduspoliitika valdkonnas.

E-post:

Ma võtan teadmiseks, et komisjon kohustub mitte avaldama minu andmeid kolmandatele isikutele ning mitte kasutama neid andmeid eesmärkidel, mis ei ole seotud nende kogumisega või mis on seotud otsese või kaudse reklaamiga. Mul on õigus mis tahes hetkel nõuda, et minuaga ei võetaks rohkem ühendust.



Väljaannete talitus